

این موضوع در دولت سیزدهم شدت گرفته و تعداد شرکت‌هایی که توانایی تولید محصولات مورد نیاز صنعت را دارند افزایش یافته است. در حالی که شرکت‌های دانش بنیان قبل از این در حدود ۱۵۰ شرکت بود، در حال حاضر بیش از ۵۰۰ شرکت دانش بنیان وجود دارد که می‌تواند قرارداد ببندد و برای تولید محصولات توانایی و ظرفیت کافی داشته باشد.

این پیشرفت‌ها در سال گذشته بسیار مشهود بود.

به عنوان مثال در سال گذشته توانستیم کاتالیست به کشور روسیه صادر کنیم و این صادرات عامل سیاسی نداشت و شرکت‌های خارجی نمونه‌ها را از شرکت‌های ایرانی گرفتند و با نمونه سایر کشورها مقایسه کردند. پس از آنکه مشخص شد نمونه‌های ایرانی بهتر است، قرارداد واردات را با ما منعقد کردند.

ما توانستیم در این سال‌ها که مورد تحریم قرار گرفتیم، تکنولوژی را بومی‌سازی کنیم که برخی مواقع سفیران و مدیران دیگر کشورها وقتی به ایران می‌آیند میزان پیشرفت‌ها را می‌بینند برایشان باور کردنی نیست. روند پیشرفت‌ها به گونه‌ای بوده که می‌توان پیش‌بینی کرد که اگر با همین سرعت ادامه یابد، در سال آینده به عنوان یکی از کشورهای اصلی صادرکننده تکنولوژی در دنیا شناخته شویم.

پارک نیز در حال ایجاد شرایطی است که توسعه با سرعت بیشتری ادامه یابد و اهداف کلان در کنار اهداف خرد در زمان کمتری به دست آید.

چرا بانک‌ها تسهیلات را بموقع و یا به اندازه به شرکت‌های دانش بنیان تخصیص نمی‌دهند؟

متأسفانه بیشتر برنامه‌های حمایتی و تسهیلات دهی در بخش‌های خدمات تعریف و برنامه‌ریزی شده و همچنان توجه کافی به بخش دانش بنیان وجود ندارد، البته با توجه به شرایطی که به آنها اشاره شد، در حال حاضر فعالیت‌های این شرکت‌ها ریسک بالایی دارد و ساختار مالی آنها نیز مناسب نبوده است.

البته باید توجه داشت که سودهای تعیین شده برای تسهیلات پرداختی نیز بسیار بالا است و شرکت‌ها را برای استفاده از تسهیلات، دلسرد می‌کند.

در حال حاضر ما در صنعت نفت یک جنگ تمام‌عیار با کشورهای غربی را شاهد هستیم، به نظر می‌رسد آن چیزی که باعث شد توجه بیشتر به سمت حوزه نفت باشد این است که بعد از جنگ، توجه به این حوزه افزایش یافت.

از بعد انسانی نیز طی سال‌های گذشته تلاش کشورهای غربی این بود که صنعت نفت ایران زمینگیر شود.

اما توانستیم از طریق سرمایه‌گذاری‌ها در نیروی انسانی نیز به خود کفایی برسیم.

در بخش دانش بنیان نیز بیشترین توجه از همان ابتدا در حوزه نفت بود و به دلیل بسترهای اقتصادی این حوزه، بیشترین توانمندی‌ها به این بخش منتقل شده است.

آیا پارک نوآوری و فناوری نفت و گاز و پژوهشگاه صنعت نفت دارای فعالیت موازی هستند یا بیشتر فعالیت‌های یکدیگر را تکمیل می‌کنند؟

خوشبختانه کارهای مشترکی بین پژوهشگاه و پارک تعریف شده و ما در زمینه‌های مختلفی با یکدیگر همکاری داشته‌ایم.

نگاه پارک بیشتر به سمت توسعه توانمندی داخلی بوده و در مجموع قرار نیست بین کارهای ما و پژوهشگاه تداخلی صورت گیرد و موازی‌کاری شود. ضمن اینکه شرح وظایف پارک نیز با پژوهشگاه متفاوت است و پژوهشگاه به عنوان یک مجموعه توانمند قرار است دانش فنی را ارتقا دهد و ظرفیت‌های علمی را بهبود ببخشد.

پارک نوآوری و فناوری نفت و گاز نیز وظیفه دارد در زمینه تجاری‌سازی دانش فنی عمل کند.

مهم‌ترین ویژگی پارک این است که یک نهاد سیال و فوق تعاملی است.

پارک سعی دارد شرکت‌ها را رشد دهد، در زمینه‌های مختلف به آنها مشاوره دهد و شرکت‌های کوچک را در کنار شرکت‌های بزرگ قرار می‌دهد و به هم‌رسانی می‌کند.

در واقع شرکت‌های نوپا مانند نهالی هستند که ریشه‌های آنها محکم نشده است.

از این‌رو شرکت‌های نوپا را در کنار شرکت‌های بزرگتر قرار می‌دهیم که شرکت‌های بزرگتر یا از آنها پروژه بگیرند و یا ظرفیت‌های مالی خود را در اختیار آنها قرار دهند.

ما توانستیم در این سال‌ها که مورد تحریم قرار گرفتیم، تکنولوژی را بومی‌سازی کنیم که برخی مواقع سفیران و مدیران دیگر کشورها وقتی به ایران می‌آیند میزان پیشرفت‌ها را می‌بینند برایشان باور کردنی نیست

همچنین برخی مواقع می‌زانی که بانک‌ها ادعا می‌کنند که برای فعالیت‌های دانش بنیان تخصیص داده‌اند، محقق نمی‌شود و ارقام اعلام شده صرفاً جنبه تبلیغات داشته است. لازم است میزان بهره تسهیلات دانش بنیان به زیر ۳ یا ۴ درصد کاهش یابد چون اگر سود تسهیلات بالاتر از ۱۰ درصد باشد، شرکت‌ها برای پوشش ریسک خود، بخشی از تسهیلات را به سایر بخش‌ها انتقال می‌دهند.

رشد تعدادی شرکت‌های دانش بنیان در صنعت نفت بیشتر از سایر صنایع بوده چرا؟

مهم‌ترین آن را شاید بتوان این دانست که نفت، صنعت اول کشور است و بخش دیگر آن نیز مربوط به تحریم‌ها می‌شود.